

Närvarande: PEN, NOB, SRB

Samtal med rikspolischefen Holger Romander

Romander var vid tidpunkten för mordet i sin semesterbostad i Värmland. Han tillbringar all sin ledighet där och personalen på rikspolisstyrelsen kände väl till hans vistelseort och telefonnummer. Han hade somnat på kvällen då han klockan 00.25 blev uppringd av Sjöberg från RPS, som var jourhavande polisintendent. Denne framförde en obekräftad uppgift om mordet. Romander anmodade honom att försöka få mer information.

Sjöberg återkom efter 15 minuter. Han bekräftade då mordet men visste inte annat än att Olof Palme hade blivit skjuten på öppen gata i Stockholm. Sjöberg lämnade besked om att Säk var informerad. Vidare gavs uppgift om att Sune Sandström trätt i tjänst i Stockholm samt att Gösta Welander var på väg. Det var de uppgifter Romander då kunde få.

Romander bedömde att han skulle avvakta med att resa till Stockholm eftersom, om han omedelbart gav sig iväg i bil, skulle bli oanträffbar under några timmar. Han har inte telefon i biler. På lördag morgon kontaktade Romander Hjälmsroth som hade haft samband med regeringen på natten. Med Hjälmsroth kom Romander överens om att man skulle träffas i Stockholm på förmiddagen. Romander körde hem i sin bil och återkom till Stockholm på förmiddagen då man hade ett sammanträde på RPS. Romander fick ett besked att Sven Persson hade satt igång med frågan om livvakter. - Det talades vid detta tillfälle inte om någon personal från säkerhetspolisen på Sabbatsbergs sjukhus. Romander utgick i sina bedömningar från den bild han i övrigt av den säkerhetspolitiska situationen hade vid tillfället. Inget anmärkningsvärt var aktuellt.

Romander har alltid varit emot att livvaksverksamheten är uppdelat på två händer. "Det kan bli viss turbulens". I systemet är inbyggd en viss risk för olika praxis. Romander har under flera år fört diskussioner i frågan. Det enda rimliga är att lägga verksamheten helt på rikspolisstyrelsens säkerhetsavdelning. Obalansen skulle bli för stor om livvaksverksamheten låg på Stockholms polisdistrikt.

Uppdelningen mellan Stockholmspolisen och Säk har varit att Säk har ansvaret för livvaktsskyddet beträffande statschefen och statsråden medan Stockholmspolisen har svarat för skyddet av i första hand främmande ambassadörer. Säk har också haft ansvaret för skydd av besökande statschefer. Säk deltar i diskussioner om vilka som skall vara utrustade med livvakter. Den som får livvakt informeras alltid om bakgrunden till uppdraget.

2 kap 1§
5 kap 1§
sakerlagen

Under utredningsarbetet har rikspolisstyrelsen ställt personal till Stockholmspolisens förfogande från Säk och från rikskriminalen. Stockholmspolisen torde ha fått den hjälp man har begärt.

1§
1§
sakerlagen

En organisatorisk svårighet som fått betydelse i samband med mordutredningen är att rikspolisstyrelsen inte kan fatta beslut om förstärkningar i lokala polisorganisationer. Organisationen av mordutredningen hade naturligtvis blivit helt annorlunda om mordet skett i ett mindre polisdistrikt än i Stockholm. Att rikspolisstyrelsen inte kan leda resursfördelningen i dessa sammanhang uppfattar Romander som en stor brist. Regeringen bör ges möjlighet att bedöma om rikspolisstyrelsen bör ges befogenhet att besluta om förstärkningar.

Romander har själv aldrig haft livvakter.